

Evangelí del dijous de la setmana XIX de durant l'any: perdonar sempre

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XIX de durant l'any. “¿No t’havies de compadir del teu company, com jo m’havia compadit de tu?” Jesús va viure, va morir i va ressuscitar per oferir-nos el perdó de Déu. El perdó és al cor de l’Evangelí i cal que sigui la nostra forma de vida.

Evangelí (Mt 18, 21-19, 1)

Aleshores Pere preguntà a Jesús:

—Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Set vegades?

Jesús li respon:

—No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que volgué demanar comptes als seus subordinats. Tot just havia començat, quan li'n van portar un que li devia deu mil talents. Com que no tenia amb què pagar, el senyor va manar que, per a poder satisfer el deute, el venguessin com a esclau, amb la seva dona, els seus fills i tots els seus béns. Ell se li va llançar als peus i, prosternat, li deia:

—Tingues paciència amb mi i t'ho pagaré tot.

Lavors, compadit d'ell, el senyor deixà lliure aquell subordinat i li va perdonar el deute.

Quan aquell home sortia, va trobar un dels seus companys que tan sols li devia cent denaris. L'agafà i l'escanyava dient:

—Paga'm el que em deus.

El company se li va llançar als peus i li suplicava:

—Tingues paciència amb mi i ja t'ho pagaré.

Però ell s'hi va negar i el va fer tancar a la presó fins que pagués el deute.

Quan els altres companys van veure el que havia passat, els va saber molt de greu, i anaren a explicar-ho al seu senyor. El senyor va fer cridar aquell home i li digué:

—Servidor dolent, quan vas suplicar-me, et vaig perdonar tot aquell deute. ¿No t'havies de compadir del teu

company, com jo m'havia compadit de tu?

I, indignat, el va posar en mans dels botxins perquè el torturessin fins que hagués pagat tot el deute.

Igualment us tractarà el meu Pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

Quan Jesús hagué acabat aquests ensenyaments, se'n va anar de Galilea i arribà al territori de Judea, a l'altra banda del Jordà.

.....

Comentari

Pere demana: “Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Set vegades?” Jesús respon amb paraules de misericòrdia i perdó que van més enllà de la lògica humana.

Pere es va anticipar en certa manera a la resposta de Jesús. El número set no significa un número exacte; simbolitzava per al poble jueu, en aquella època, la perfecció, l'abundància i la plenitud. En altres paraules, Pere està suggerint que hem de perdonar el nostre germà sempre, dins del que és raonable.

La resposta de Jesús és molt més generosa: hem de perdonar el nostre germà sempre, absolutament sempre, passi el que passi. La curosa formulació de Pere es mostra, de fet, massa estreta. És una lliçó sobre l'amor i un cor gran.

Jesús ho va explicar amb una història sobre dos servents. El primer devia una quantitat enorme, deu mil talents, el salari anual de deu mil treballadors. Mogut per la misericòrdia, el senyor del primer servent el va perdonar. Per

descomptat, el rei és Déu Pare, que ens ho perdona tot.

A continuació Jesús ensenya què cal fer amb un germà necessitat de perdó. Resulta que el deutor tot just perdonat es troba amb un company de feina que li devia cent denaris, és a dir, el salari diari de cent treballadors. No el perdona, sinó que el fica a la presó. El deutor al qual se li havien perdonat deu mil sous anuals no va ser capaç de perdonar cent jornals. Mentre que Déu és compassiu i bondadós amb nosaltres, nosaltres som mesquins i exigents amb els que ens envolten.

El que jo he de perdonar al germà és poc comparat amb allò que Déu m'ha perdonat. Si en fóssim prou conscients, ens adonaríem que és poc comparat amb allò que Jesús ens perdona cada dia. Com observa el Rei, “¿No t’havies de compadir del

teu company, com jo m'havia compadit de tu? I revoca el perdó.

Perdonar pot ser difícil. Així i tot, el perdó és al cor de l'Evangeli, és la nostra forma de vida. Jesús va viure, va morir i va ressuscitar per oferir-nos el perdó de Déu. Primer, el rebem. Després estem cridats a fer el possible perquè altres l'experimentin també. Així, el cercle de l'amor del Crist s'estén cada vegada més per abastar més persones, més germanes i germans, més ovelles perdudes; i un altre i una altra...

Perdonar requereix caritat, humilitat i pregària. La fe catòlica també és l'Evangeli de l'amor, i només la caritat sense límits i sense condicions pot perdonar.

Andrew Soane // Photo: Priscilla du Preez - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-xix-de-durant-
lany-perdonar-sempre/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-xix-de-durant-lany-perdonar-sempre/) (15/03/2026)